

JORDI PIGEM

FILÒSOF

Estimar la terra (de debò)

Ara fa pocs dies, l'Enric va cremar la seva collita de blat de moro ecològic, contaminada pel pol·len del blat de moro transgènic que s'està estenent per l'Empordà. L'Enric és un veí i amic que, amb les seves mans i el seu bon cor, transforma terra, aigua i llum en alguns dels aliments ecològics que em nodreixen cada dia i que ara nodreixen aquesta pàgina.

Des del segle passat, la major part del que menjo és ecològic, més car però més net. Avui l'acte de menjar s'acostuma a veure com a ingestió de proteïnes i vitamines, o com a festa dels sentits, o totes dues coses. Val a dir que els aliments ecològics superen àmpliament els seus parents químics o transgènics en tots dos àmbits: tenen molts més nutrients (els aliments convencionals, en canvi, porten residus químics) i molt més bon gust (només cal tastar la diferència). Això ja seria prou argument en favor dels aliments biològics. Però no és pas tot. En cultures que sabien assaborir el món més que la nostra, l'acte de menjar era, més que plaer o inges-

tió de nutrients, comunió, unió còsmica amb el món. Per això encara hi ha indígenes que donen gràcies a la terra i als seus éssers abans de cada àpat —hem passat d'això al fast food. Trobo que és empobrir l'acte de menjar reduir-lo a ingerir nutrients (com qui posa carburant al cotxe) o a simple hedonisme. Menjar és una manera de participar en el món. La producció d'aliments convencionals contamina la terra, les aigües i la xarxa de la vida. Compro productes ecològics perquè no vull contribuir, àpat rere àpat, a fer del món un lloc més brut. Tampoc no ho vol l'Enric. Per això fa anys que dedica les seves terres, a Albons, a la producció ecològica.

En una anàlisi rutinària feta pel CCPAE es va trobar que el blat de moro de l'Enric tenia un 12,6% de contaminació transgènica, el percentatge més alt trobat fins ara a Catalunya. Els conreus més propers als de l'Enric són a 70 i 100 metres, però el pol·len transgènic podria venir de més lluny, ventat per la tramuntana des de qualsevol indret de la plana empordanesa. Tot i que i la llei no contempla cap compensació per l'esforç i

els diners perduts, l'Enric no culpa cap pagès d'aquesta contaminació. Les empreses de transgènics (que, amb Monsanto al capdavant, tenen un dels aparells de propaganda i desinformació més grans del món) han convençut molts pagesos que els conreus transgènics són el futur. Es refereixen, és clar, al futur dels seus diners —no pas dels vostres. Les falses promeses de l'agricultura d'alta tecnologia (química i transgènica) són la causa del suï-

cidi de milers de pagesos a l'Índia. I als Estats Units, el Center for Food Safety de Washington ha publicat no fa gaire un informe exhaustiu, *Monsanto vs. U. S. farmers* («Monsanto contra els agricultors dels EUA», en anglès a internet), on detalla com aquesta multinacional aspira a colonitzar l'agricultura i a enriquir-se a base d'arruïnar pagesos, portant als tribunals tant els qui paguen per fer servir els seus productes (per qüestions amagades en la lletra petita dels

contractes) com els qui troben els seus terrenys contaminats amb transgènics (als quals acusa d'apropiació il·lícita de les formes de vida patentades per la companyia...). Monsanto ha guanyat ja casos per un valor de més de 15 milions de dòlars. I els pagesos encara hi han perdut més.

Fer negoci enredant pagesos i manipulant la vida és una forma greu d'usura. No menys greu és la manca de responsabilitat de l'Administració. El DARP (Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca) fa temps que prepara un Decret que legalitzaria el que ara ja és fa: plantar transgènics a només 50 metres d'altres conreus. Potser les cendres del blat de moro de l'Enric ajudaran el DARP a tocar de peus a terra. Per al vent i el pol·len, 50 metres no són res. En un país petit com Catalunya no hi ha lloc per als transgènics. De fet, l'únic lloc per als transgènics és la imaginació malaltissa que els ha concebut.

Tenim molts polítics que diuen que defensen i estimen la terra. En el fons, però, estimen més l'asfalt, o el poder. Els qui estimen la terra de debò són la gent com l'Enric.

*Avui cuidem
el medi ambient
i així demà tindrem molt
per continuar cuidant*

Amb Gas Natural, alguna cosa canvia a la vida de tothom. Perquè, gràcies al nostre compromís amb el medi ambient, tenim la certesa que en el futur tots continuarem gaudint del nostre entorn. En ser una energia que prové de la natura, en tenim cura fent servir responsablement els recursos que ens ofereix. I és que del que fem avui pel medi ambient, tothom se'n beneficiarà demà.

gasNatural

És viure millor

www.gasnatural.com